

MILIEURAAD...

MILIEUCOMMISSIE...

MILIEU DENK- EN WERKGROEP...

MILIEU ?

Je las het wellicht reeds in de krant : milieuverenigingen van Roeselare, waaronder de Wielewaal, staken de koppen bij elkaar (reeds sinds maart 1988) om met het stadsbestuur rond de tafel te gaan zitten.

Via dit kanaal zouden de verenigingen en burgers hun milieubezorgdheid aan de plaatselijke overheid kwijt kunnen in een adviesorgaan, de milieuraad, die in heel wat Vlaamse gemeenten reeds zijn deugdelijkheid bewezen heeft.

Onze beleidsheren hadden het blijkbaar moeilijk met onze milieuvinger in de pap, te oordelen naar de laksheid om ons als gesprekspartner te sanvaarden, ondanks veelzeggende verkiezingsbeloftes ...

Ons geduld werd al te lang op de proef gesteld, vandaar onderstaand schrijven.

We houden U van de verdere ontwikkelingen op de hoogte.

Roeselare 26-11-1989

Stuurgroep leefmilieu Roeselare
Hoogledesteeweg 209
Roeselare 8800

Aan de heer Burgemeester
en Schepencollege en aan
de Heer Vergote Schepen
van Leefmilieu Roeselare

Geachte Mevrouw, Mijne Heren

Zoals U wellicht bekend, bestaat de stuurgroep leefmilieu Roeselare nu ongeveer 2 jaar. Zoals het een tweejarige past, is het ogenblik aangebroken om na deze twee jaren een kleine balans te maken van wat (niet) gebeurd is. Spijts de grote milieuproblematiek van onze regio is de belangrijkste vaststelling, dat we, niettegenstaande persoonlijke en goede contacten met de heer schepen van Leefmilieu, nog niet tot een gestructureerd forum van overleg met de locale overheid gekomen zijn. De beloofde milieuraad is nog niet eens het stadium van het embryo ontgroeid.

We denken en hopen dat de causaliteit hiervan niet bij ons te zoeken is. De gematigdheid en het geduld van onzentwege omtrent deze materie was spreekwoordelijk.

Hoewel we gewenst hadden onze en uiteraard ook Uw milieuproblemen in een gestructureerde Roeselaarse Milieuraad samen met de politiciers te behandelen, willen wij, bij ontstentenis hiervan, graag onze milieuzienswijze bij deze ventileren.

- De verfraaiing van de binnenstad was hoognodig en is vrij goed gelukt. Alleen is onze fietsende jeugd doodsbang voor de racende bussen in de Noordstraat. De buschauffeurs slingeren zich gezwind tussen de stoepranden, doch vergeten dat de achtersteven van hun voertuig minder gewillig is. Een fietser die door een bus wordt ingehaald hoort deze niet naderen omdat de motor zich achterin de bus bevindt. Onze onfortuinlijke fietser wordt dan ter hoogte van een vernauwde stoeprand gevaarlijk door de achtersteven van de bus gekneld en dient soms op de stoep uit te wijken. Desalniettemin hopen we dat het stadsbestuur verder blijft zoeken naar nieuwe en veilige fietspaden.

- In aansluiting met het Roeselaars verkeer zien we node het dagelijkse kluwen t.h.v. de verkeerslichten op het uiteinde van de Mandellaan en de Beversesteenweg. Een kleine verbreding met voorselectie zou reeds wonderen doen en zou de roep om de ring of rijksweg door te trekken naar Beveren-Ardoole minder urgent maken.

De invalswegen naar Roeselare-centrum (Hoogleedsesteenweg, Meiboomlaan en Menensesteenweg) die biljar~~g~~lad en visueel ongehinderd zijn laten snelheden toe van boven de 100 km per uur. Een oversteekplaats voor voetgangers ("zebrapad") is een zelfmoordplaats.... Ook vorat er zich nu reeds een probleem ter hoogte van het steeds drukker wordend winkelcentrum langs de Bruggesteenweg.

- Het met veel ophef aangekondigde milieu-rapport van Mevrouw Miet Smet, waarvoor Roeselare, als voorbeeldige recruit, zich spontaan kandidaat heeft gesteld, is nog een gesloten boek gebleven. Milieu-verenigingen in W.-Vlaanderen, oorspronkelijk jaloers op onze zo "groene" en vooruitziende gemeente, die het allemaal heel wetenschappelijk aanpakt, beginnen nu meelijdend en veel begrijpend in onze richting te staren. Een lang en openhartig gesprek met de Heer Morbe van het kabinet van Mevrouw Smet, was van dezelfde meelevende teneur. Ook hij had het zich blijkbaar anders voorgesteld. Hij probeerde ons wat op te beuren met de "handleiding voor Milieubeleid in de gemeenten" waarvoor Roeselare "model" heeft gestaan. Uiteraard hebben wij aan dat model weinig boodschap, nu er een kanjer van een rapport over Roeselare zelf ligt te wenken.

- In het Roeselaarse, om begrijpelijke historische redenen, liggen er nog tal van bedrijven, vaak Klasse I bedrijven, welke niet thuis horen in woonwijken: hierbij denken we aan het bedrijf Vuylsteke, Haco, Boro, Soliver... Er zijn tal van "regulariseringen" uitgegaan van het Gemeentebestuur, daar waar het de bevoegdheid van de Bestendige Deputatie was. Dat dit de nodige spanningen en frustraties voor de buurt met zich mede brengt, mag niet geminimaliseerd worden en met de dekmantel van de werkgelegenheid verguld worden. Nu reeds moeten onze bedrijven werkkrachten buiten de landsgrenzen gaan zoeken.

- In het Roeselaarse is de bioactiviteit van de Mandel en bijbeken 0 & 2 op 10, wat in feite rotting en complete dood betekent. Een gans dossier met klachten hebben we kunnen slijten aan instaties buiten onze gemeente. Om begrijpelijke redenen is dit dossier niet rijp of bespreekbaar voor de lokale overheid. Twee diepvriesgroentenbedrijven, gelegen ten westen van Roeselare, worden reeds jaren aangeklaagd voor het flagrant overschrijden van de lozingsnormen. Eén heeft recent op een produktielijn de zegels gekregen, en de tweede heeft een ernstige gerechtelijke veroordeling gekregen.

Tal van varkenskwekers welke illegaal drijfmest in de Mandel lozen zijn door de inspecteur van de VMZ op heterdaad betrapt. Vele illegale lozingspunten van drijfmest zijn ons nog bekend, dit in de vier windstreken rond Roeselare. Wanneer de mestkelders straks weer volzitten en de akkers er sompig bij liggen, zal het feest weer in volle hevigheid losbarsten. Politie en zelfs rijkswacht zijn in deze materie weinig enthousiast. Wijzelf, gewone huisvaders en burgers, onbevoegd en zonder wettelijke dekking, moeten het karwei van vaak nachtelijk speurwerk alleen opknappen. Aansluitend bij de problematiek van de mestoverschotten wijzen we op de noodkreet van vorige maand, uitgaande van de Bestendige Deputatie zelf welke voorstelt de norm voor klasse I varkensbedrijven van 1000 varkens te verlagen tot 100

- In het Roeselaarse is er veel geïnvesteerd de laatste jaren in mooie stadsvernieuwing. Minder esthetisch en minder roemrijk is de zorg voor wat we dagelijks via onze toiletten doorspoelen. Het Roeselaarse is op de kaart van de VMZ een totaal braakliggend gebied, vele vele kms verstoken van RWZI's (Regionale Waterzuiveringsinstallaties). Een ruwe schatting leert ons dat de VMZ aan collectoren en RWZI's voor het Roeselaarse 660 miljoen zal uitgeven. Tientallen andere regio's wensen hetzelfde, en het kustbekken zal, na de salmonella-heisa, de voorkeur krijgen. Van waar zal dit geld moeten komen als in 1987 de VMZ (zie jaarverslag) het met 2,5 miljard moest stellen en ze dan nog niet eens haar budget opkreeg wegens allerhande lokale en provinciale tegenwerkingen (zie Sobemap-rapport). De pret kan niet meer op als men beseft dat in het Roeselaarse vele inwoners (43% gemiddeld in Vlaanderen) niet op een riool zijn aangesloten. Een kleine wandeling langs de Mandel leert dat bijna alle riolen geluidloos in onze zo geprezen waterloop terecht komen. Hoe moet de berging van al die riolen gebeuren en wie zal dat betalen? Straks, in 1992 of wellicht nog voor het jaar 2000 hebben we een pracht van een zuiveringsinstallatie met bijbehorend collectoren-netwerk, maar zonder aangesloten rioolwater. Onze dagelijks geproduceerde faecaliën zullen dan onaangeroerd blijven passeren onder de neus van de nu reeds zeer verontruste maar respectabele burgemeester van Ingelmunster. Dat deze burgervader het nu niet meer ziet zitten, is begrijpelijk voor wie op een zwoele zomeravond in Ingelmunster ooit heeft rondgewandeld.

- Wellicht heeft het Roeselaarse ongeveer 1% bos en dit voor een groene piloot-gemeente. Met bekwame speed wordt een tweede "groene long" in het leven geroepen. Surfers en kajakkers verdringen zich voor de te grijpen dolle waterpret. Indien de collector aan de overkant van de rijksweg niet van dode kippen, rottende varkensbiggen en plasticzakken wordt ontdaan, is deze tweede groene long één grote stinkende open sterfput. Bewijs hiervan de voorspelde uitbaggeringswerken van 1989 en de geplande voor 1990. Hoe moet het verder met deze collector wanneer er aansluiting gebeurt met deze van de Diksmuidsesteenweg? Zal dan, na de klassieke rechttrekking met overvloed aan betonplaat en het verdwijnen van de laatste eeuwenoude meanders, de Mandel de Duivelsbeek vervoegen met alle gevolgen vandien? Of is dan toch de enige oplossing deze welke de VMZ ons spontaan influisterde: "de ganse groene long dempen; het is een miskleum van jewelste!". Toch jammer van al dat beton, de vele miljoenen en de meanders... Zou het toch waar zijn dat de gemeenten, de provincies en de VMZ niet goed op elkaar zijn "ingespeeld"?

- Het grond- en putwater in het Roeselaarse is bar slecht (cr. rapport IHE). In alle ernstige rapporten wordt de landbouw als hoofdschuldige aangeduid. Het mestoverschot in de regio is dramatisch en wordt vaak "gedumpt" op de akkers (cf. brief aan Minister Kelchtermans, waarvan fotocopie bijgevoegd). De meer dan 50 mg nitraten per liter drinkwater zijn hiervan het gevolg doch in vergelijking met het nitraatgehalte in onze groenten (cf. brief naar Testaankoop, waarvan eveneens copie bijgevoegd) is dit maar een randfenomeen. De overbemesting raakt hier rechtstreeks de volksgezondheid. In de nabije toekomst is fosfaat-doorslag en accumulatie van vooral Cu en Cd met mobilisering van deze laatste door Cl, een bedreiging voor onze goede West-Vlaamse gronden zelf. (cf. IWONL-rapport 1987 en 1989).

- De Roeselaarse verbrandingsoven, los van het feit of zo een kleine verbrandingsoven zin heeft (14 in gans Nederland!) is goddank voorzien van een rookwassing. De ongewone zuid-west-inplanting ten opzichte van het stadscentrum ware bijzonder ongelukkig geweest, vooral daar de emissie maximaal is op een afstand gelijk aan de lengte van de schoorsteen, vermenigvuldigd met een factor 10 à 15. Interessant te weten dat kwik door de filters niet tegengehouden wordt. Wat gebeurt er als de filters niet tijdig vervangen worden of de oven niet op temperatuur is? Enige controle door onafhankelijke instanties hierop ware wenselijk.

Hoewel momenteel de enige Belgische verbrandingsoven voor chemisch afval (Indaver-Antwerpen) 10X te klein is voor al het Belgische afval, zou Roeselare een regeling voor inzamelen van klein chemisch afval kunnen overwegen. Het merendeel van dit probleemafval gaat nu mee met het gewone huisvuil en de verbrandingstemperatuur in de Roeselaarse oven is te laag voor het kraken van deze materie, en komt deels in de Roeselaarse stadslucht terecht.

- De RumbEEKse kleiputten, door OVAM zo goed en zo kwaad als het kan gecontroleerd, voldoen niet aan de wettelijke voorschriften, en dit door slordigheid van de uitbater zelf. Ook hier is externe controle een noodzaak, dit ter eer en heil van de locale overheid en uiteraard van haar onderdanen zelf. Dit oord, de toekomstige derde groene long van Roeselare, zal in de 21-ste eeuw een oase worden van rust en groen. Alleen kan OVAM niet antwoorden op onze kommer: de vuilnisbelt zal nog 20 jaar anaëroob gisten, met produktie van duizenden kubieke meters methaan als bijprodukt; er is geen verbranding van deze gassen voorzien; deze gassen moeten er toch op één of ander manier uit geraken, wat opstijging en doorsijpeling betekent in de bovenliggende en nog aan te brengen teeltaarde. Methaan en andere koolwaterstoffen zijn bijzonder slecht voor plantengroei. Denken we maar aan het vroegtijdig vinden van gaslekken langs de wegen door verwelkende plantengroei op te sporen. Trouwens enige ervaring met dergelijke plantengroei kan OVAM niet voorleggen. De Scientific American, 1988, waarschuwt voor deze problematiek van methaan.

- Met rustige gelatenheid, één jaar na de verkiezingen, wachten we op een beleidsnota in verband met de milieuzorg in het Roeselaarse. Een milieuvriendelijke met de nodige diploma's zou geen slechte start kunnen betekenen. Een politiemans met de nodige bekwaamheid in verband met milieuzaken, zou, alleen reeds door zijn gezaguitstralend uniform, ons kunnen bijstaan wanneer we toevallig oog in oog staan met een milieuvuiler en dan denken we niet zozeer aan het uitstrooien van een auto-asbak.

Dit, Mevrouw, mijne Heren, zijn enkele bedenkingen bij onze bi-annuele verjaardag van onze Roeselaarse stuurgroep leefmilieu. Het waren geen grote verwezenlijkingen. Zelfs onze gedachtengang konden we niet eens kwijt in een gestructureerd adviesorgaan of milieuraad. Hoe moet dat verder?

Desalniettemin is de stuurgroep, hoewel zwaar op de proef gesteld, samengesteld uit inwoners met burgerzin. Hoewel onze verwachtingen thans uiteraard niet al te hoog gespannen zijn, wachten we nog altijd, zelfs na deze 2 verloren jaren, op een eerste voorstel van uwentwege.

Met milieuvriendelijke groeten,

Hoogachtend,

Stuurgroep leefmilieu Roeselare.